

UNIT III

தொழில் நிதி

(Industrial Finance)

1. தொழிலுக்குத் தேவைப்படும் நிதியின் வகையைத் தருக.

நிதி கட்டமைப்புகள் (Financial Infrastructure)

நிதி ஆதாரங்கள்: (Sources of funds)

ஒரு தொழிலை நடத்துவதற்கு மூலதனம் தேவைப்படுகிறது. தொழிலை நடத்த தேவையான நிதியை பெறுவதற்கு வழிகள் என்ன என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது. தொழிலுக்கான நிதித்தேவை காலத்தின் அடிப்படையில் கூறினால் நீண்டகால நிதி தேவை, நடுத்தர கால நிதித்தேவை மற்றும் குறுகியகால நிதித்தேவை என்ற வகையில் அமைகின்றது.

'நிதி ஆதாரம்' என்பது எந்த அமைப்பின் மூலம் நிதி பெறப்படுகின்றது மற்றும் அதை எழுப்பும் முறைகள் போன்றவற்றைக் குறிக்கின்றன.

நிதித்தேவையின் பாகுபாடு: (Classification of financial requirement) நிதி தேவைப்படும் காலத்தின் அடிப்படையில், நிதித்தேவை மூன்று வகையாக பாகுபாடு செய்யப்படுகின்றன. அவைகளாவன.

1. நீண்டகால நிதித்தேவைகள்: (Long-term financial requirements) நிரந்தர சொத்துக்களான நிலம், கட்டிடம், எந்திரங்கள் போன்றவற்றை பெறுவதற்கு தேவைப்படும் மூலதனம் நீண்டகால மூலதனம் ஆகும். இது 10 ஆண்டு காலத்திற்கு எழுப்பப்படுகின்றது. நீண்டகால மூலதனம் பின்வரும் முறைகளில் திரட்டப்படுகின்றன.

- 1) சாதாரணப் பங்குகளை வெளியிடுதல் (Issues of shares)
- 2) கடன் பத்திரங்கள் வெளியிடுதல் (Issue of Debentures)
- 3) தொழில் வளர்ச்சி நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து நீண்டகால கடன் பெறுதல்.
- 4) இலாபத்தை இருத்தி எவத்துக்கொள்ளுதல் (Ploughing back of profit or Retained earnings)

II) நடுத்தரகால நிதித் தேவைகள்: (Medium-term financial requirements) பத்து ஆண்டுகளுக்கு குறைவாகவும் ஓர் ஆண்டிற்கு அதிகமாகவும் உள்ள இடைப்பட்ட காலத்திற்கு தேவைப்படும் மூலதனம் நடுத்தரகால மூலதன தேவையாகும். இக்காலத்திற்கான நிதித்தேவைகள் பின்வரும் வழிகளில் திரட்டிக் கொள்ளப்படுகின்றன.

1. முன்னுரிமைப் பங்குகளை வெளியிடுதல் (Issue of preference shares)
2. கடன் பத்திரங்களை வெளியிடுதல்.
3. பொதுமக்களிடமிருந்து வைப்புகளைப் பெறுதல் (Public Deposits)
4. வங்கிக் கடன்கள்.
5. தொழில் நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து உதவிகள் பெறுதல்.

III) குறுகிய கால நிதித் தேவைகள்: (Short-term financial requirements) ஓர் ஆண்டிற்கு உட்பட்ட நிதித்தேவைகள் குறுகியகால மூலதனத் தேவைகள் ஆகும். இம்மூலதனம் பெரும்பாலும் கடைமுறை தேவைகளை பூர்த்தி செய்யவே தேவைப்படுகின்றது. குறுகியகால மூலதனத் தேவை பின்வரும் முறைகளில் முடிப்படுகின்றன.

1. வர்த்தகக் கடன் (Trade credit)
2. வங்கிக் கடன் (Bank Credit)
3. தவணைக் கடன் (Instalment Credit)
4. நுகர்வோர் முன்பணம் (Customer advance)

பல்வேறு தேவைகளையும் திரட்டுவதற்கான முறைகளை வரும் விளக்கப்பட்டியல் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

நிதித்தேவைகள்

நீண்ட காலம்

முறைகள்:
1) பங்குகளை வெளியிடுதல்
2) கடன்பத்திரங்களை வெளியிடல்
3) தொழில் நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து கடன் பெறுதல்.
4) இலாபத்தை திரும்பவும் பயன்படுத்துதல்

நடுத்தரகாலம்

1) முன்னுரிமைப் பங்குகள் வெளியிடுதல்
2) மீட்கக்கூடிய கடன் பத்திரங்களை வெளியிடுதல்
3) பொதுவைப்புகள்
4) வங்கிக்கடன்
5) தொழில் நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்து நிதி பெறுதல்.

குறுகியகாலம்

1) வர்த்தகக் கடன்
2) வங்கிக்கடன்
3) தவணைக்கடன்
4) நுகர்வோர் முன்பணம்

மேலே உள்ள விளக்கப்பட்டியல் ஒரு நிறுவனத்திற்கு நிதி எழுப்பும் பல்வேறு முறைகளை சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

2. ஒரு தொழிலுக்கு நிதி கிடைப்பதற்கான முக்கிய மூலங்களை கூறுக. அல்லது பேரளவுத் தொழில்களுக்குத் தேவையான நிதி எவ்வாறு கிடைக்கிறது? (நவ 92) ✓ 92 Marks

நிதி திரட்டும் வழி வகைகள்: (Sources of finance or Raising of Funds)

தொழில் நிறுவனம் பல வழிகளில் தனக்கு வேண்டிய நிதியைத் திரட்டிக் கொள்கின்றது. நிதி திரட்டுவதற்கான வழி முறைகளை தேர்ந்தெடுக்கும் போது சில தன்மைகளை கணக்கில் கொள்ள வேண்டும்.

1. நிதி தேவைப்படுவதற்கான நோக்கமும், காலமும்
2. நிதி எழுப்ப ஆகும் செலவு.
3. மூலதன மற்றும் பணச் சந்தையின் தன்மைகள்.
4. சட்ட ரீதியானக் கட்டுப்பாடு.
5. நிதி திரட்ட பிணையமாக வைக்க வேண்டிய சொத்துக்கள் இருக்கும் அளவு.

இத்தன்மையின் அடிப்படையில் நிறுவனத்திற்கு வேண்டிய நிலைமுதல், செயல்முதல் இவற்றிற்கு தேவையான நிதியை திரட்டுபவரும் முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

1. பங்குகள்: (Shares) நிலை முதல் திரட்டுவதற்கு பங்குகளை வெளியிடுவது தான் சிறந்த வழியாகும். பங்கு எனப்படுவது ஆண்டு தோறும் நிறுவனம் ஈட்டும் இலாபத்தில் பங்கு பெறவும், நிறுவனம் கலைக்கப்படும் போது மூலதனத்தை திரும்பப் பெறக்கூடிய உரிமையையும் அளிப்பதாகும். பங்குகள் பொதுவாக மூலக்கூடிய 1. முன்னுரிமைப் பங்குகள். 2. நேர்மைப் பங்குகள். 3. பின்னுரிமைப் பங்குகள் அல்லது நிறுவனப் பங்குகள். தனி நிறுவனமானது இவை அனைத்தையும் அல்லது ஏதேனும் ஒன்றை வெளியிடலாம். ஆனால் பொது நிறுவனம், நிறுவன சட்டப் பிரிவு 86-ன் படி நேர்மைப் பங்குகளையும் முன்னுரிமைப் பங்குகளையும் மட்டும் தான் வெளியிட முடியும். நிலைமுதல் திரட்டுவதற்கு இம்முறை ஏற்றதாக உள்ளது.

2. கடனீட்டுப் பத்திரம்: (Debentures) நிறுவனம் தாம் பெற்ற கடனுக்குச் சான்றாக தன்னுடைய முத்திரையை இட்டு அளிக்கும் பத்திரமே கடனீட்டுப் பத்திரமாகும். நிறுவனம் தனக்கு தேவையான நிதியை திரட்ட கடனாகப் பெறவிருக்கும் தொகையை சமமதிப்புடைய உட்பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பிரிவினரும் தனித்தனி கடன் பத்திரத்தை வெளியிடும். ஒவ்வொரு கடன் பத்திரமும் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் வட்டி பெறும் உரிமையுடையதாகும். கடனீட்டுப் பத்திரங்கள் குறிப்பிட்டக்கால வரையறைக்கு உட்பட்டு வெளியிடப்படுகின்றன. இக்கால வரையறை முடியும் போது இவற்றை நிறுமம் திரும்பப் பெற்று கடனை திருப்பி அளிக்கும். நிறுவனத்தை பொருத்த அளவில் நீண்டகால நிதியை திரட்ட இது எளிய முறையாக உள்ளது.

இந்தியாவில் மூலதன வெளியீட்டு கட்டுப்பாடு சட்டம் 1947ன் படி (Capital issue control Act, 1947) மூலதனம் வெளியிட கட்டுப்பாட்டாளரின் உத்தரவைப் பெற வேண்டும். இச்சட்டம் பல்வேறு ஆண்டுகளில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு பல விதிவிலக்குகளை தந்துள்ளது. இவ்விதிமுறைகளின் படி நிறுவனம் மூலதன நிதி திரட்டுவதற்கு முன்பு கட்டுப்பாட்டாளரின் உத்தரவைப் பெற வேண்டும்.

3. பொது வைப்புகள்: (Public Deposit) நிறுமம் தனக்கு வண்டிய குறுகிய மத்திய கால மூலதனத்தை எழுப்ப ஏற்றமுறையாக பொது வைப்புகள் உள்ளன. நிறுவனம் பொது மக்களிடமிருந்து

அதனுடைய செலுத்து நிலை மூலதனத்தின் 25 சதவிகிதத்திற்கு மேல் அதிகரிக்காமல் பொது மக்களிடமிருந்து வைப்புகளைப் பெறலாம். வைப்புகளை வைத்திருப்பதற்கான உயர்ந்தபட்ச காலம் மூன்று ஆண்டுகளாகும். நிறுவனம் ரிசர்வ் வங்கியின் சட்ட திட்டத்திற்கு உட்பட்டு வைப்பு நிதியை பெற வேண்டும். வைப்புக்கான வட்டிவீதம் வணிக வங்கிகள் அளிக்கும் வட்டியை விட அதிகமாக இருக்கும். வங்கியிலிருந்து போதுமான அளவு நிதியை பெற முடியாவிட்டால் பொது வைப்பை அதற்கு மாற்று வழியாக வைத்துக்கொள்ளலாம்.

4. வணிக வங்கிகளிடமிருந்து கடன் பெறுதல்: (Borrowing from commercial Banks) தொழில் நிறுவனங்கள் பெருமளவிற்கு வணிக வங்கிகளிடமிருந்து குறுகிய கால மத்தியகால கடன்களை எழுப்புகின்றன. வணிக வங்கிகள் தனது நிதி உதவிகளை கடனாகவும் இருப்புக்கு மேல் பற்றாகவும் (Over-draft) ரொக்கக் கடனாகவும், மாற்றுச் சீட்டு போன்ற வகைகளில் தந்து உதவுகின்றன.

5. தனிநிதி அமைப்புகளிடமிருந்து உதவி: (Assistance from specialised financial institution) நிறுவனங்களின் நிதித்தேவையை சமாளிப்பதற்கு மத்திய அரசும், மாநில அரசும் தனிநிதி அமைப்பை நிறுவியுள்ளது. இவை நீண்டகால மத்தியகால நிதி உதவி அளிப்பதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது.

1. தொழில் நிதிக்கழகம் (IFC)

2. தொழில் கடன் மற்றும் முதலீட்டுக் கழகம் (ICICI)

3. மாநில நிதிக்கழகம் (SFC)

4. தொழில் வளர்ச்சி வங்கி (IDBI) போன்றவைகள் தொழிலுக்கு வேண்டிய நிதியை பங்குகள், கடன்பத்திரங்கள் ஆகியவற்றை நேரடியாகப் பெற்றும், ஒப்புறுதி (Under-writing) செய்தும் கடன் பொறுப்புறுதி செய்தும் கடன்களை நேரடியாக அளித்தும் உதவுகின்றன.

தொழில் நிதிக்கழகம் பேரளவு உற்பத்தி தொழில்களுக்கு உதவி அளிக்கின்றது. தொழில் மற்றும் முதலீட்டுக் கழகம் தனியார் துறைகளில் தொழில்களை தோற்றுவிக்கவும், தொழில்கள் விரிவடையவும், நவீனப்படுத்தவும் உதவுகின்றது. தொழில் வளர்ச்சி வங்கி நிதி நிறுவனங்களுக்கு மறுகடன் அளிக்கின்றது. இவ்வாறு தனிநிதி அமைப்புகள் தொழிலுக்கு வேண்டிய நிதி உதவியை அளித்து வருகின்றது.

6. இலாபத்தை மீண்டும் முதலீடு செய்தல்: (Ploughing back of profit) இலாபத்தை மீண்டும் முதலீடு செய்தல் தொழில் நிறுவனம்

களுக்கு நிதிப்பெற ஒரு வழி வகையாக உள்ளது. இது உள்நாட்டு நிதி எனவும் கூறப்படுகின்றது. பகிரப்படாத இலாபத்தின் நிறுவனம் குறுகிய, நீண்டகால நிதித்தேவைகளுக்காக பயன்படுத்தக் கொள்கிறது. நிறுவனங்கள் இலாபத்தின் ஒரு பகுதியை பிற்காலத்திற்காக ஒதுக்கி வைத்துக் கொள்கின்றது. அவ்வாறு ஒதுக்கி வைத்துக் கொண்டதை நிதி தேவைப்படும்போது பயன்படுத்தக் கொள்கின்றது. இவ்வகையான முறை அமெரிக்கா போன்ற வளர்ச்சிப் பெற்ற நாடுகளில் நடைமுறையில் உள்ளது.

இம்முறையில் செலவில்லாமல் நிதி கிடைக்கின்றது. வட்டி அல்லது இலாபம் அளிக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லாமல் வெளியில் நிதி உதவிப் பெறாமலேயே நிறுவனத்திற்கு வேண்டிய நிதியை ஓரளவிற்கு பெற்றுக் கொள்ளலாம். இதன் மூலம் நாட்டின் மூலதன ஆக்கம் ஏற்படுகின்றது. இம்முறையில் நிறுவனம் செயல்படும் போது குறைக்கப்படுகின்றது. பல நிறுவனங்கள் வலுவான நிதி அமைப்பைப் பெறுகின்றன.

மேற்கூறிய வழிகளில் நிறுவனம் தனக்கு தேவையான நீண்டகால, நடுத்தரகால நிதித்தேவைகளை சமாளித்துக் கொள்கின்றது.

7. குறுகியகால நிதி: (Short-term finance) குறுகிய காலத்திற்கு தேவைப்படுகின்ற மாறுகின்ற செயல்முறை மூலதனத்தை பின்வருமாறு வழிகளில் நிறுவனம் பெறுகின்றது.

(அ) வாணிபக் கடன்: உற்பத்தியாளர்கள், மொத்த விற்பனையாளர்கள் ஆகியோருக்கு கடன் தருவதை குறிக்கின்றது. பொதுவாக இதற்கு வட்டி வசூலிப்பதில்லை. கடன் பெறுபவர்களின் நேர்மையைப் பொறுத்து இக்கடன் அளிக்கப்படுகின்றது.

(ஆ) வங்கிக்கடன்: (Bank credit) வங்கிகள் இருப்பை அல்லது சொத்தை அடமானமாக வைத்துக் கொண்டு நிதி அளித்து உதவுகின்றது. நிரந்தர வைப்புச் சீட்டு, நிலம், ஆயுள் காப்பீட்டுப் பத்திரம் ஆகியவற்றை பிணையமாக வைத்துக் கொண்டு வங்கிகள் கடன் வழங்குகின்றன.

(இ) தவணைக்கடன்: (Instalment Credit) கருவிகளை தவணைமுறையில் வாங்க நிறுவனங்களுக்கு உதவி செய்வதைக் குறிக்கும். முதல் தவணை செலுத்திய உடனேயே பொருளுக்கான உரிமை கிடைக்கின்றது.

(ஈ) வாடிக்கையாளர் முன்பணம்: (Customer Advance) பொருளை அளிப்பதற்கு முன்பு வாடிக்கையாளரிடம் பணத்தை முன்

பணமாக பெறுவதன் மூலம் நிதி வசதியைப் பெறுகின்றது. பற்றாக்குறையான பொருட்களை அல்லது அதிகம் தேவைப்படுகின்ற பொருட்கள் ஆகியவற்றிற்குத் தான் இவ்வகை முன்பணம் கிடைக்கும்.

மேற்கூறிய எல்லா முறைகளையும் நிறுவனம் தனக்கு வேண்டிய நிலைமுதல்; நடைமுறை முதல் ஆகியவற்றிற்கான நிதியை திரட்ட கையாளுகின்றது. இம்முறைகளே நிறுவனங்கள் நிதிவசதி பெறுவதற்கான வழிமுறைகள் ஆகும்.

3. மூலதன அங்காடியின் அம்சங்கள் யாவை? (ஏப் 92)

மூலதன அங்காடி: (Capital Market)

மூலதன அங்காடி என்பது பொதுவாக நீண்டகால நிதிக்கான அங்காடி என்று பொருள்படுகின்றது. அமைப்புடைய மூலதன அங்காடியில் நீண்டகால நிதியை அளிப்பவர்களும் பயன்படுத்துபவர்களும் அடங்குகின்றனர். இச்சந்தை பங்குகள் வெளியிடுதல் கடன் பத்திரங்கள் வெளியிடுதல் வழியாக நீண்டகால நிதியை கையாளுகின்றது. மூலதன அங்காடி மூலம் சமுதாயத்தின் சேமிப்புகள், தொழில் நிறுவனங்கள், வணிக நிறுவனங்கள் மற்றும் பொதுத்துறை அமைப்பு போன்றவற்றிற்கு நிதி கிடைக்கும் படி செய்யப்படுகின்றது. சமுதாய சேமிப்பு என்பதில் தனிநபர் சேமிப்புகள், தனியார் துறை சேமிப்புகள் மற்றும் நிறுவன சேமிப்புகள் அடங்குகின்றன. மூலதன அங்காடி மூலம் கிடைக்கும் நிதி தொழிலின் தேவைக்கு பயன்படுகின்றது.

மூலதன அங்காடி-விளக்கம்: (Capital Market) மூலதன அங்காடி என்பது பணத்திற்கான நீண்டகால கொடுக்கல் வாங்கல் நிகழும் அங்காடி அமைப்பாகும். அருள் கே. தத்தா-குப்தா (Datta Gupta) என்பவர் மூலதன அங்காடியை பின்வருமாறு வரையறுத்துக் கூறுகின்றார்.

பல்வேறு வகையான மூலதனத்தின் தேவை மற்றும் அளிப்புக்கு இடையே இணைப்பை ஏற்படுத்தும் நிறுவனங்கள், முதலீடுகள் மற்றும் நடைமுறைகள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பை மூலதன அங்காடி என்று கூறுகின்றார்.

மூலதன அங்காடி, பழைய மூலதன அங்காடி (Old Capital Market) அதாவது செயல்பட்டு வருகின்ற நிறுவனங்களின் பங்குகள் மற்றும் கடன்பத்திரங்களுடன் தொடர்புடையவை மற்றும் புதிதாக தோன்றுகின்ற நிறுவனங்களின் பங்குகள் மற்றும் கடன் பத்திரங்களுக்கான அங்காடி என இருவகையாக பிரிக்கப்படுகிறது.

மூலதன அங்காடியில் தனிநபர்கள், முதலீட்டு நிறுவனங்கள், பங்கு அங்காடிகள், நிதி நிறுவனங்கள், காப்பீட்டுக் கழகங்கள், பரஸ்பர நிதி (Mutual fund) அமைப்புகள் போன்றன அங்கீகரிக்கின்றன.

முதலீடு செய்ய விரும்பும் தனிநபர்கள், நிறுவனங்கள், ஆய்நாட்டு முதலீடு செய்பவர்கள் (Foreign Investors), வங்கி நிதி நிறுவனங்கள், காப்பீட்டுக் கழகங்கள், முதலீட்டு நிறுவனங்கள் பன்னாட்டு நிதி நிறுவனங்கள் போன்றன இந்திய மூலதன அங்காடியில் நீண்டகால கடன்களை கொடுக்கும் நிறுவனங்களாக செயல்படுகின்றன.

தொழிற்சாலைகள், அரசுத்துறை நிறுவனங்கள், அரசுசார் நிறுவனங்கள் போன்றன இந்திய மூலதன அங்காடியில் நீண்டகால கடன்களைப் பெறுகின்றன.

மூலதன அங்காடியின் இயல்புகள் அல்லது தன்மைகள்: (Nature and Characteristics of Capital Market) இந்திய மூலதன அங்காடி இரண்டு பிரிவுகளாக பிரிக்கப்படுகின்றன. அவை அமைப்பு மூலதன அங்காடி மற்றும் அமைப்புடைய மூலதன அங்காடியாக

அமைப்பற்ற மூலதன அங்காடியில் (Unorganised capital Market) நாட்டுப்புற வங்கிகள் மற்றும் லேவாதேவிக்காரர்கள் அடங்குகின்றனர். இந்த அங்காடியில் பல்வேறு அமைப்புகளும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு இல்லை. அமைப்புடைய துறையிலிருந்து முற்றிலும் விலகியிருக்கின்றது. இவர்கள் அளிக்கும் நிதி, தேவையை விட பற்றாக்குறையாகவே இருக்கின்றது. நாட்டுப்புற வங்கிகளும் லேவாதேவிக்காரர்களும் நுகர்வுச் செலவுக்கே அதிகக் கடன் தருகின்றனர். உற்பத்திக்கு அதிகம் கடன் தருவதில்லை. இவர்கள் விதிக்கும் வட்டி மிக அதிகமாகும்.

அமைப்பற்ற மூலதன அங்காடியை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு இந்திய ரிசர்வ் வங்கி பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது. ஆனால் இந்நடவடிக்கைகள் இவற்றை முழுமையாக கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

அமைப்புடைய மூலதனச் சந்தை: (Organised Capital Market) அமைப்புடைய மூலதனச் சந்தையில் நீண்டகால மூலதனத்திற்கான தேவை, கூட்டுப்பங்கு நிறுவனங்கள், அரசு மற்றும் அரசு சார்ந்த நிறுவனங்களுக்கு பல்வேறு வளர்ச்சி நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்பாடு செய்கிறது. நிதிக்கான அளிப்பிற்கு தனிப்பட்ட முதலீட்டு ரஸ்டுகள், ஆயுள் காப்புறுதி நிறுவனங்கள், நிதிக்கழகங்கள், அரசு மற்றும் பன்னாட்டு நிதி அமைப்புகள் மூல ஆதாரமாக உள்ளன.

இந்தியாவில் மூலதன சந்தையில் அமைப்புடைய பகுதி இருந்த போதிலும் அது சமீபகாலம் வரை சரியாக வளரவில்லை. இதற்கான காரணங்களாவன.

1) வேளாண்மை இந்தியாவில் ஒரு முக்கிய தொழிலாகும் ஆனால் இத்துறை மூலதன அங்காடியில் கடன் பெறுவோராக இல்லை.

2) கடந்த காலத்தில் தொழில் வளர்ச்சியில் வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் அதிகம் பங்கேற்றது. இது லண்டன் மூலதனச் சந்தையை சார்ந்து இருந்தது. இந்திய மூலதனச் சந்தையை சார்ந்திருக்கவில்லை. இதனால் மூலதனச் சந்தை வளரவில்லை.

3) இந்தியாவில் வேளாண்மை பதிலாள் முறை (Managing Agency System) நடைமுறையில் இருந்து வந்தது. இம்முறையில் மேலாண்மை பதிலாட்களே தொழில்களை தொடங்கி வளர்ச்சி பெற செய்தனர். இதனால் மூலதனச் சந்தை வளரவில்லை.

4) பங்கு அங்காடியில் வர்த்தகத்திற்கு உட்படும் பிணையங்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இல்லை. மூலதனச் சந்தையில் வெளியிடப்படும் பிணையங்கள், பாதிக்கு மேல் அரசின் பிணையங்களாக இருந்து வருகின்றன.

5) பங்கு அங்காடி பற்றிய அறிவு பொதுமக்களிடையே பரவவில்லை.

6) தனிப்பட்டவர்களின் முதலீட்டுப் பழக்கம் மற்றும் நிதி நிறுவனங்கள் விதித்த தடைகள் மூலதனச் சந்தையளவைக் குறைத்தது.

7) கருப்புப் பண பழக்கமும் நாட்டுப்புற வங்கியர்களின் செயல்திறனும் பேரளவில் இருந்து வருகின்றது.

மேலே கூறப்பட்ட காரணங்களால் மூலதன அங்காடி இந்தியாவில் நன்கு வளர்ச்சிப் பெறவில்லை. எனினும் தற்போது நிலமை மாறி இந்திய மூலதன அங்காடி ஒரளவிற்கு வளர்ச்சிப் பெற்று வருகின்றது.

4. இந்திய மூலதன அங்காடியின் கட்டமைப்பு மற்றும் முக்கியத்துவத்தை தருக.

இந்திய மூலதன அங்காடியின் கட்டமைப்பு: (Structural Framework of Capital market in India)

இந்திய மூலதன அங்காடி கட்டமைப்பில் நான்கு கூறுகள்

உள்ளன. அவைகளாவன.

- 1) நீண்டகால கடனுக்கானத் தேவை (Demand for long-term loans)
- 2) நீண்டகால நிதிக்கான அளிப்பு (Supply of long term Finance)
- 3) நிதி இடையீட்டாளர்கள் (Financial intermediaries)
- 4) அரசின் கொள்கைகள் (Government Policies)

நீண்டகால நிதிக்கான தேவைக்காக பிணையங்கள் வெளியிடுதல்; காலவரை கடன்கள் மற்றும் பொதுவைப்புத் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன.

நீண்டகால நிதிக்கான அளிப்பு, இல்லத்துறை சேமிப்புகள் நிறுவன சேமிப்புகள், அயல்நாட்டு மூலதனம், நிறுவன முதலீட்டாளர்கள் மற்றும் அரசு மூலம் ஏற்படுகின்றன. முக்கிய இடையீட்டாளர்களாக பங்குமாற்று நிலையங்கள் வெளியீட்டு அகங்கள் (Issue houses) ஒப்புறுதியாளர்கள் (Under-writers) வியாபார வங்கிகள் (Merchant Banking) உள்ளன. இவை நீண்டகால நிதிக்கான தேவைக்கும் அளிப்பிற்கும் இடையே இணைப்பை ஏற்படுத்துகின்றன.

அரசின் கொள்கைகள் மூலதனச் சந்தையில் மேற்கூறிய மூலக் கூறுகளிலும் பல விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. அரசின் கொள்கைகளில் இதற்காக பல முக்கிய சட்டங்கள் இயற்றப்பட்ட உள்ளன. அவைகளாவன.

- 1) மூலதன வெளியீட்டுக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம்.
- 2) நிறுவனச் சட்டம்.
- 3) பிணையங்கள் ஒப்பந்த (ஒழுங்குபடுத்து) சட்டம்
- 4) நிதிச்சட்டம் மற்றும்.
- 5) வருமான வரிச்சட்டம்

இச்சட்டங்கள் மூலதனச் சந்தை செயல்படுவதை ஒழுங்குபடுத்துகின்றன. பின்வரும் விளக்கப்படத்தின் மூலம் மூலதனச் சந்தையின் கட்டமைப்பை விளக்கலாம்.

மூலதன அங்காடியின் முக்கியத்துவம்: (Importance of Capital Market) பொருளாதார வளர்ச்சியின் வேகம் நீண்டகால முதலீட்டுத் தம் மற்றும் மூலதன ஆக்கவீதம் ஆகியவற்றைச் சார்ந்திருக்கின்றது. மூலதன ஆக்கம், முதலீடு செய்யக்கூடிய நிதியை திரட்டுதல், சார்ந்தல், பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றை பொருத்திருக்கிறது. மூலதன அங்காடி ஒரு நாட்டின் மூலதனச் சாதனங்களை ஒன்றுபட்ட முதலீட்டாளர்களுக்கு கிடைக்கும் படி செய்கிறது. வளர்ச்சியின்

மூலதனச் சந்தையின் கட்டமைப்பு

